

Хай світлий вогник в серці гріє і людям віддає тепло

Третій Форум молодих учителів української мови та літератури

Наприкінці травня на базі Київського обласного інституту післядипломної освіти педагогічних кадрів було проведено Третій Форум молодих учителів української мови та літератури – творчу зустріч з відомим педагогом Київщини Василем Івановичем Цимбалюком «Хай світлий вогник в серці гріє і людям віддає тепло», який організували працівники навчально-методичного кабінету української мови і літератури та музею історії освіти Київщини.

Роботу Форуму розпочала в. о. ректора Київського обласного інституту післядипломної освіти педагогічних кадрів Лариса Василівна Кабан, у виступі якої пролунали слова вдячності та шани Василю Івановичу. Вона вручила В.І. Цимбалюку лист подяки від імені директора Департаменту освіти і науки Київської обласної державної адміністрації, доктора педагогічних наук, професора, Заслуженого працівника освіти України Наталії Іванівни Клокар.

З педагогічною діяльністю учителя Сквирського ліцею, кандидата педагогічних наук, учителя-методиста, заслуженого вчителя В.О. Цимбалюка присутніх ознайомила Катерина Плівачук.

Вона розповіла про те, що вже понад 50 років Василь Іванович прищеплює учням любов до рідної землі та мови. Саме словом плекає він у вихованців почуття національної свідомості, розвиває мислення, здібності, творчий потенціал. Він вбачає своє щастя у спілкуванні з учнями, колегами, від чого й сам постійно збагачується. Це справжній майстер своєї справи, який бездоганно володіє методикою викладання мови і з радістю ділиться своїми знаннями з колегами, є автором багатьох підручників з української літератури та навчально-методичних посібників.

Для учителів-словесників настільною книгою став його посібник «Як навчити учнів писати твори», що вийшов уперше в 1970 році. Він витримав кілька видань і не втратив своєї актуальності донині. Відомими серед філологів є книги «Письмові творчі роботи з української літератури у 8–9 класах», «Літературна і учнівська творчість», «Літературно-мовний кабінет у школі», навчальні посібники для факультативних занять «Мова як генетичний код народу», «У світі поетичного слова». У 1978 році на основі розробленої системи творчих робіт з української літератури він захистив кандидатську дисертацію в Науково-дослідному інституті педагогіки України.

Василь Іванович завжди у творчому пошуку, захоплюючи своєю дослідницькою діяльністю й інших. Це людина творчого неспокою, яка завжди прагне нового, незвіданого.

Учитель від Бога – так назвала його доктор філологічних наук, професор Любов Іванівна Мацько. А сквиряни знають його ще й як людину виняткової порядності та доброти, скромну і працювиту.

Найбільших успіхів Василь Іванович досяг у розвитку учнівської творчості в процесі викладання української мови і літератури. У нього є своя методика. Він заохочує до написання не лише літературно-творчих, науково-пошукових робіт, а й віршів, оповідань, етюдів, нарисів. Звичайно, не всі його вихованці складатимуть вірші, але дбайливе ставлення до слова, мови, книги залишиться у них на все життя. Кожен його урок – творчість, нова сходинка на шляху до педагогічної майстерності. Але не лише на уроках потрібно розвивати учнівські здібності. Має бути продумана система позаурочної роботи зі свого предмета. Тому в роботі Василя Івановича важливе місце посідають літературні тижні та вечори, конкурси й олімпіади, диспути і конференції, праця в Малій академії наук. На уроках, позаурочних заходах, які він часто проводить, завжди панує атмосфера емоційного піднесення, бо, як значає сам учитель, виховання без радості пізнання і розкриття природи народних традицій буде сухим, тьмяним, сірим. А ще педагог переконаний, що сучасна людина повинна знати своє минуле. Тому черпає наснагу в історії рідного краю, його культурі, цілющих джерелах усної народної творчості і закликає до цього молоде покоління.

Василь Іванович виховав чотири покоління філологів, учителів української мови і літератури. Серед них – начальник відділу освіти Сквирської районної державної адміністрації, учитель-методист, заслужений учитель України О.В. Заболотний; учитель української мови і літератури Сквирського ліцею, учитель-методист В.С. Кочина; учитель української мови і літератури Кіровської загальноосвітньої

школи I–III ступенів, учитель-методист Н.А. Дмитренко та ін. Звичайно, такі учні – гордість для учителя.

Зі словами вдячності до Василя Івановича звернулася Іванна Володимирівна Ярмутьська – учитель української мови і літератури Сквирського ліцею, представник наймолодшого, четвертого покоління його вихованців. Даруючи квіти, вона подякувала Учителю за знання, прищеплену ним любов до слова.

Василь Іванович веде колег ще незвіданими стежками наукових досліджень, щоб повнилася криниця знань про рідну Київщину, її минуле, збагачувалася душа. Адже саме це допоможе усвідомити найголовніше: тільки в єдності та порозумінні нам вдасться побудувати сильну і заможну країну, де житимуть щасливі та впевнені у майбутньому люди, реалізувати спрямовані на це нові соціальні ініціативи Президента України.

Учасники Форуму, молоді вчителі Київщини схвилювано слухали наставника, і їхні очі світилися надією, що і вони пройдуть свій нелегкий шлях до Заслуженого учителя, а зустріч із Віктором Івановичем Цимбалюком – це перша сходинка до успіху.

*Олена ПОЛІЩУК,
завідувач навчально-методичного кабінету
української мови і літератури
Київського обласного інституту післядипломної
освіти педагогічних кадрів,
Катерина ПЛІВАЧУК,
кандидат педагогічних наук, учитель
Сквирського ліцею*

